

denne Fordring. Derfor maa jeg, anmode de Herrer om ikke at stemme for Forslaget under Nr. 14, thi dets Vedtagelse vil vistnok have en Følge, hvormed Statskassen i det Hele vil være meget lidet tjent. Vi ere her komne ind paa en Tanke, som er fremsat af det samme ærede Medlem, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Vejfen), som jeg nylig sigtede til; han mente, at man skulde vedtage boade dette Forslag og tillige Forslaget om Indkomstskatten; han syntes i denne Henseende tildels at ville tilveiebringe — hvad jeg maa være ham meget taknemmelig for, — en bedre Tilstand for Statskassen, men jeg maa kun mod denne Del af hans Hensigt tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke vil have nogen ret Betydning for Statskassen; thi enten denne Million ligger i Kassebeholdningen eller i Reserveconden er i og for sig Staten som Formueier ligegyldig. Det kan altsaa ikke vel forenes med denne Del af det ærede Medlems Tanke, at han vil stemme for Forslaget under Nr. 14. Derimod har det ærede Medlem havt en anden Tanke, nemlig at man derigjennem kunde bevirke Skattelovens bedre Gjennemførelse i denne Sessjon. Jeg tror, at det ærede Medlem allerede af, hvad flere af hans nærmeste Venner have udtalt som Svar derpaa, vil have faaet et bestemt Indtryk af, at dette ikke vil kunne gaa, og jeg er fuldkommen overbevist om, at det i Praxis vil vise sig rigtigt, at vi ikke ville opnaa Noget ved at votere en Indkomstskat i indeværende Sessjon og desuden dette Tilskud af Reserveconden, og at vi ikke ville opnaa Noget ved at faae en lettere Fuldførelse af de forskjellige Skattelove, hvorom Talen er, naar vi ville faae den inden dette. Derfor dette Forslag først vedtages — jeg antager naturligvis ikke, at dets Vedtagelse i og for sig vil betyde dette; thi jeg maa bestandig forvare mig imod, at for mig som Finantsminister har dets Vedtagelse ikke denne Betydning; men saaledes som det opfattes af mange ærede Medlemmer vil man sige: Nu er der bragt Balance tilveie, og saa behøve vi ikke en Indkomstskat. Dette vil gjøre sig gjældende med Styrke boade i dette og i det andet Thing, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlems gode

Hensigt fuldstændig vil blive forfeilet. Derfor skulde jeg tro, at ogsaa de, der ville følge det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds i hans Betragtningmaade, ville gjøre vel i ikke at følge ham i hans Raad om at stemme for Forslaget under Nr. 14.

Tale: Maa det være mig tilladt at knytte et Par Bemærkninger til denne ikke uvigtige Forhandling. Den ærede Minister har nylig omtalt, at der fra forskjellige Sider i Salen er fremkommet Opgjørelser af, hvorledes vor Stilling i Virkeligheden er, og han har sagt, at det mulig kunde være ret interessant at holde disse Opgjørelser imod hinanden, ja maaske endog at holde nogle af de enkelte Taleres enkelte Uttringer imod hinanden, for derved at vise, at der var Modsigelse paa ikke saa faa Punkter, eller i alt Fald at nogle af Talerne gif ud fra forskjellige Opsatser. Jeg er enig med de Talere, som mene, at man i et Land, der vil have en fornuftig Beskatning, ogsaa skal have en Indkomstskat; men efter, hvad der hidtil er sket her i Landet, maa jeg beklage, at dette Spørgsmaal er stillet aldeles bagvendt, er stillet paa Hovedet. I Stedet for at lægge Indkomstskatten til Grund og derefter søge at fuldstændiggjøre den med andre Skatter, bruger man her tillands den Fremgangsmaade, at man tager, hvad man kan faae, af de andre Skatter, og, naar det ikke kan slaa til, kommer man med en Indkomstskat; det er i allehøieste Grad at svække den Betydning, som Indkomstskatten skulde have. Naar jeg tager de for Haanden liggende Forhold for mig, erklærer jeg, at dette Dieblik, det Nar, hvori vi nu befinde os, aldeles ikke er egnet til at supplere, hvad der mangler i den ærede Ministers Kasse, ved den foreslaede Indkomstskat, men at man, naar der i Nar skal søges Midler til at dække det Manglende, maa søge dem paa andre Maader end i Kraft af en Indkomstskat. Det er dette, jeg nu skal tillade mig at fremstille efter min Mening, idet jeg dertil skal knytte nogle Bemærkninger, som jeg haaber, at den ærede Minister ikke vil tage mig ilde op. Først vil jeg da tillade mig den Bemærkning, at, naar Finantsudvalget enten i sit flertal